

nominata, in executorialibus citatis an necessaria sit, p. 534. n. 11
 De quo Executionis statim citatio hæc sit facienda, ib. declarata ut n. 13
 In Executorialium executione pro quantitate debet intimari debitori ut solvat, ib. n. 14
 Secus si instrumentum contineat tempus determinatum, & quia tunc ipse interpellat, ib. n. 15
 Executio & ejus acta corrumpunt si omittatur necessaria citatio, ib. n. 16
 Ab Executore omittente necessariam citationem appellationi emissa esse deferendum decernit Senatus Reginus, ib. num. 17
 Executor merus is est cui nudum factum committitur, & executio, discussis omnibus quæ opponi poterant executioni sententiæ, ib. n. 18
 Executor merus si citaverit, non tenetur citatum expellere, quia non potest assumere partes judicis & jurisdictionem commissam usurpare, ib. n. 19
 Executorialium executores non eodem modo sed diversimodè omnes sententias effectui tradunt, p. 535. n. 21
 Executor pro summa pecuniaria procedit apud pignori- bus subhaftandis ex quibus satisficit creditori, vel illi dantur in solutum, ib. n. 22
 In Executione instrumenti guaranteegiati pro quantitate, eodem modo proceditur quo in executorialibus, ib. n. 23
 Ab Executore pro quantitate incipiente à captura personæ ante discussionem bonorum tanquam ab excedente licita est appellatio, ib. n. 24
 Executor executorialium pro certa specie cogit præcisè condemnatum tradere etiam vi & manu militari de possessione dejicit, ib. n. 25
 In Executione pro specie certa, civilis facit judex, si prius moneat condemnatum aut obligatum, ib. n. 30
 Executio cepta pro re, an ea perempta sit prosequenda, & in quo, p. 539. n. 37
 Executio sententiæ pro Barone lata ut pro singulis centum ovibus ratione pascuorum Baro unam habeat, etiam contra minus centum pascentium, fiat habito respectu ad numerum, & facta computatione grata, ib. n. 38
 Si autem quinquaginta quis depascit, fiet executio pro æstimatione dimidiæ partis unius ovium, ib. numero 30
 Executorialium executor ad actum consistentem in animo condemnati, putà præstare patientiam aut consensum, renuntiare officium aut beneficium, & similia, quomodo se habere debeat, ib. numero 41
 Executor ad factum dependens ab animo condemnati non excedit non admittendo interesse, sed ad factum præcisè compellens, ib. n. 41
 Executor ad factum dependens ab animo condemnati, an excedat illum contumacem per carcerem cogere, ib. n. 44
 Ab Executore facti & carceratione pro ejus executione non datur appellatio, p. 537. n. 52
 Executor pro quantitate potest per carcerem compellere condemnatum, ut indicet bona in quibus facienda sit executio, ib. n. 56
 Executio fit per manum militarem & violenter si aliter perfici non potest, ib. n. 57
 Executor non excedit compellendo per carcerem condemnatum ad factum dependens ab ejus animo & voluntate, nec vim faciet, ib. n. 59
 Executor facti dependentis à voluntate condemnati, fit per carcerem postea crescente contumacia per censuras juxta Consilium, p. 538. n. 64
 Executor merus potest deputari etiam non constitutus

in dignitate, p. 539. n. 77
 Executores dicti compulsores sunt meri, & non debent esse in dignitate constituti, sed simplices clerici suffiunt, ib. n. 78
 Executor executorialium super jure incorporali quomodo procedat ad executionem, ib. n. 79
 Pro executione juris incorporalis requiritur actus apprehensivus, ib. n. 85
 Executio si fiat in officiis publicis vendibilibus, debitor compellendus est renuciare, & titulum officii exhibere, ib. n. 91
 Executio ubi sit facienda in officio vendibili, & sit ad- eundus Rex, quomodo debitor est compellendus, ib. n. 92
 Executor aliquam partem potestatis usurpans excedit multo fortius qui totam arripit, p. 541. n. 3
 De Executoris potestate quando disputatur, locum habet appellatio suspensiva, p. 542. n. 4
 Excedere dicitur Executor eo ipso quod absque jurisdictione procedit, ib. n. 5
 Executor beneficiatus etiam si assumant viam meri, si non amittat exceptionem surreptionis aut nullitatis suæ potestatis, potest appellari, ib. n. 7
 Ab Executore vigore brevis Cameralis, habentis executionem paratam potest appellari, quando verificetur subreptio commissionis, ib. n. 10
 Executor merus saltim de exceptione infringente suam potestatem cognoscit ad effectum remittendi tantum, ib. n. 14. & 15
 Executor mixtus potest cognoscere de potestate sua, an rescriptum sit falsum vel surreptivum, & se pronuntiare judicem, vel non, ib. n. 16
 Executor merus potest de exemptione defectus suæ potestatis cognoscere extrajudicialiter ad effectum superfedendi in executione, ib. n. 17
 Executoris meri potestas ob falsitatem commissionis nulla redditur, p. 543. n. 18
 Executor merus licet non admittat exceptiones contra sententiam, tamen defectus potestatis suæ admittit, ib. n. 19
 Exceptio merus quantumvis præcisam habeat facultatem potest cognoscere de falsitate narratarum ad effectum superfedendi, ib. n. 20
 Executor merus tenetur admittere exceptionem noviter ortam, quam si sciret mandans in executione superfederet, ib. n. 21
 Executor merus de exceptione revelante, puta surreptionis coram eo opposita cognoscit, ut remittat & superfedeat si verum inveniat, ibidem numero 23
 Executor merus admittens exceptionem ad rescribendum & superfedendum, remanet nihilominus merus, ib. n. 24
 Executor admittit exceptiones concludentes defectum tam suæ quàm mandantis potestatem, ib. numero 28
 Executoris potestas pendet à potestate mandantis, ibid. n. 30
 Executoris potestas debet à potestate mandantis regulari, ib. n. 33
 Executor ante commissionis executorialium præsentationem & intimationem sibi factam, caret potestate & jurisdictione, nec ea uti potest, p. 544. n. 42
 Executor etiam si sciat facultatem sibi competere, tamen ante præsentationem non recipit potestatem, ib. n. 45
 Per executores gesta post terminum limitatum in communione, sunt nulla ipso jure, atque vim facit procedens, ib. n. 46
 Executor ad executionem post terminum exigens, vinculis ligatus ad superiorem remittitur, ibid. numero 47

Executor

Executor ignorans prorogationem de tempore ad tempus, si procedat post triennium, irritè & nulliter facit p. 544. n. 48
 Executor non dicitur executionem facere, sed mandans, p. 545. n. 62
 Executor est velut causa instrumentalis quæ nihil disponit, ib. n. 53
 Executor procedens ad executionem sententiæ suspensæ per appellationem, potest de facto impediri & resisti, ib. n. 56
 Et ab ejus processu appellationi nisi deferat, vim fieri declarabitur, ib. n. 57
 Executor gratiæ licet acquirat jurisdictionem à tempore data eam tamen non exercet ante præsentationem litterarum, ib. n. 60
 Executor gratiæ etiam si sciat sibi facultatem competere, non potest procedere ante litterarum præsentationem, ib. n. 62
 Executio sententiæ faciendæ est ab eo judice sub cujus districtu res sita est, ad requisitionem tamen judicis ferentis sententiam, ib. n. 63
 Et idem in contractu paratam Executionem habente, ib. n. 64
 Executio mandata etiam morte mandantis re integra non expirat mandatum, p. 546. n. 68
 Executor ad exequendum morte mandantis procedens non excedit, ib. n. 72
 Exceptionem dominii aut possessionis potest tertius oppositor proponere coram judice requisito pro executione sententiæ, quia ut plurimum longè distat superior, ib. n. 75
 Executor excedit, non admittens legitimas exceptiones executionis naturæ congruas, p. 550. n. 4
 Ab Executore non admittente legitimas exceptiones tanquam excedente, appellatio habet utrumque effectum, ib. n. 5
 Quod idem locum habet in Executione instrumenti guaranteegiati, quia parificatur à jure, ib. n. 6
 A rejectione exceptionis in Executione incidenti appellatio est necessaria, aliàs transit in rem judicatam, ib. n. 7
 Executor litterarum pensionis rejiciens exceptiones legitimas incompetentiæ, surreptionis, aut ortas ex ventre gratiæ excedit, & ex hoc capite appellatio utrumque habet effectum, ib. n. 8
 Executor admittens exceptiones non admittendas, detrahit juri privilegiato partis, hoc est, juris exequendi, eamque privat beneficio juris communis, ob quod datur appellatio, ib. n. 10
 Executiva via maximum affert commodum, ib. n. 12
 Executor merus cum sibi committatur nudi facti executio, & omni liquidata materia, non potest regulariter cognoscere de exceptionibus appositis, pag. 551. n. 16
 Executor merus non potest cognoscere de exceptionibus appositis labefactantibus sententiam, sed mandatum ad unguem servare tenetur, ib. n. 17
 Executor has exceptiones infringentes sententiam potest admittere, si vult, non tamen tenetur, & ideo à rejectione appellationi interjectæ non deferendum, ib. n. 24. 25. & 26
 Executor mixtus sicut merus, non tenetur admittere exceptiones labefactantes sententias, si non vult, ib. n. 26
 Executor præcisè tenetur admittere exceptionem infringentem ejus potestatem, & ubi datur executio irtractabilis, aut excommunicationis exceptio, quas si rejiciat executor, licet appellare, ib. n. 27
 Executor mixtus is dicitur, cui executio committitur non præcedente causæ cognitione super iis, quæ incidere solent in viam executivam, ib. n. 28
 Executor mixtus non tenetur admittere exceptiones labe-

factantes sententias, nec respicientes merita causæ, ib. n. 29
 Executor non quomodo sit lata sententia, sed quomodo sit exequenda, pertinet, non quid sit pronuntiatum, sed quid sit pronuntiatum, ib. n. 30
 Executor non potest factum superioris labefactare, ib. n. 31
 Executor non potest admittere exceptiones respicientes justitiam, & causam principalem, sed statim remittit superiori non superfedens in executione, p. 551. n. 32
 Executor potest, si vult, admittere exceptiones respicientes nullitatem sententiæ ut remittat & superfedeat, ib. n. 33
 Executio sententiæ summarie tractatur & ita nihil admittitur requirens altiorum indaginem ad illam impediendam, ib. n. 34
 Executor Romanæ Curie in partibus cognoscit super rebus in quibus est faciendæ executio pro quantitate debita, & de aliis exceptionibus modificativis, ib. n. 40
 Executor si nolit admittere exceptiones infringentes sententiam ad effectum superfedendi, non excusatur pars illas proponere iterum coram superiore, p. 553. n. 49
 Executiva & summaria judicia non admittunt exceptiones requirentes altiorum indaginem, p. 554. n. 51
 Executor ex nova causa potest in sententiæ executione superfedere, p. 556. n. 93
 Executioni sententiæ potest apponi & oriri exceptio proveniens ex mente pronuntiantis, p. 557. n. 103
 Executor datus ad vendendum & pretium recipiendum, emptor ei legitime solvit, sed executor Domino rei tenetur, p. 560. n. 159
 Executivam ad viam redire non potest, qui ordinariè cepit, p. 561. n. 172
 Nisi protestetur quod viam Executivæ præjudicare nolit, ib. n. 173
 Excedit executor exequendo personas non nominatas in executorialibus nec virtualiter aut visibiliter expressas, p. 567. n. 1. & 4
 Ab Executore excedente de persona ad personam, appellationi ut legitime deferendum decernit senatus, aditus per viam recursus, ib. n. 2
 Executor ad ulteriorem executionem procedens, non obstante tertii legitima oppositione excedit & licitè appellatur, p. 568. n. 10
 Ab Executore rejiciente legitimas exceptiones licet appellare, ib. n. 11
 Ab Executore citante non citandum, ne comprehensum in commissione, licita est appellatio, ib. n. 13
 Executio locum non habet adversus non nominatum in sententia, licet lis cum eo sit acta, p. 570. n. 42
 Executioni pro quantitate factæ in re qua tertius dicit potius jus habere, puta, antierius jus pignoris, an sit admittendus ad illam impediendam, p. 571. n. 65
 Executio sententiæ super aliqua re restituenda impeditur à tertio docenti incontinenti de sua possessione, quousque in contradictorio vincatur, pag. 573. numero 81
 Ab Executione incipere dicitur si contra tertium non victum iudicio petitorio aut possessorio executor exequatur, p. 574. n. 89
 Executionem ex l. ff. C. de edicto Divi Adri. impedit tertius docens de sua possessione, quousque iudicio ordinario vincatur, ib. n. 90
 Executoriales obtinens curet intentare remedium possessorium contra tertium oppositorem, & quando prima lata sententia avocetur possessio, possitque suas executoriales exequi, pagina 574. & 575. n. 91. 96
 Executor cum non possideat, non potest tradere possessionem

sessionem vigore executorialium per aspectum, nec cui tradiderit acquiratur, p. 576. n. 108
 Executor exequendo rem ab alio possessam per clausulam constituti illo rejecto, excedit de persona ad personam, p. 577. n. 125
 Obtinens executoriales pro re locata an teneatur stare locationi factæ per condemnatum, ib. n. 126
 Quia in simplici colono vel in colono partiaro, qui seminaverunt, an pro illo anno sint legitimi contradictores, ib.
 Executoriales obtinens pro re, non tenetur stare locationi factæ per condemnatum cepta jam lite super re, ib. n. 128
 Executoriales obtinens dominus, qui & ejus colonus fuerant spoliati, an domino mortuo possit colonus suo jure earum petere executionem, ib. n. 129
 Et quid si colonus sit nominatus in sententia, cum tamen nulla acta fuere, nec etiam citatus, nec constituit procuratorem, ib. remissivè.
 Executionem judicii possessorii pendens inter vassallos, directus Dominus non impedit, maxime præstita sibi cautione, p. 578. n. 135.
 Executioni sententiæ latæ super servitute domus emphyteuticæ an dominus directus possit comparens impedire, & quando secus, ib. n. 137
 Executionem sententiæ contra colonum seu inquilinum clerici latæ potest ipse clericus impedire cujus nomine possidetur, p. 579. n. 47
 Ab executeore admittente non legitimum oppositorem, & nemine offerente sui juris probationem in continenti, appellationem emissæ non deferens vim facit, ib. n. 153
 Ab Executeore admittente minus legitimas exceptiones & non admittendas appellatur, ib. n. 156
 Executoriales expeditæ contra confraternitatem aut locum pium, super re aut debito ipsius loci pii, an exceder executor illas dirigens in administratorem, p. 580. n. 159
 Executio ut locum habeat contra tertium emptorem in quem res alienata est pendente lite inter creditorem & debitorem, pro quantitate, necesse est, ut alienatio fiat sententiæ & re judicata, & sic in fraudem paratæ jam executionis, p. 582. n. 178
 Executio non potest dici parata ante rem judicatam & causæ cognitionem, ib. n. 179
 Executio vigore instrumenti guarentigati pro quantitate, an & quando directo fiat contra tertium, in quem debitor alienavit rem, ib. n. 182
 Executor sententiæ contra beneficii possessorem latæ an excedat exequendo tertium illius beneficii possessionem occupantem lite pendente, ib. n. 183
 Executor non excedit exequendo executoriales contra condemnatum ad dimittendum beneficium, sed nec contra intrusum in illud lite pendente, ib. n. 189
 Executoriales obtentæ contra superstitem colligantem, exequuntur contra intrusum lite pendente, p. 582. n. 190
 Executoriales possunt exequi in tertium possessorem rei, quam alteri dominus hypothecavit, cum pacto de non alienando, p. 583. n. 199
 Executione facta in tertium intrusum sine novo processu non potest agere de spolio, ib. n. 192
 Executoriales capiunt intrusos & intrudendos lite pendente, ib. n. 193
 Executoriales expeditæ contra capitulum afficiunt tertium etiam non citatum, cui lite pendente capitulum tradiderat possessionem præbendæ, ibidem numero 94
 Executio an locum habeat adversus tertium in quem res emphyteutica est alienata infcio domino, pag. 584. n. 205
 Executionem non impedit tertius ratione nullæ pos-

sessionis traditæ per judicem inordinate procedentem, ib. n. 210
 Executoriales expeditæ contra emphyteutam pro canonis solutione an exequantur contra tertium cui rem alienavit, ib. n. 225
 Executio quando inter alios non citatos locum habet sine nova causæ cognitione, tamen nova citatio eorum omnino pro executione requiritur, p. 585. n. 222
 Executio quando in tertios non citatos locum habet, adhibetur summam & in continenti cognitio super illa qualitate, quæ causam præstat executioni in illos, p. 585. n. 224
 Executio ut in tertium locum habeat non sufficit ut nunc rem possideat, sed quod illam sit adeptus lite pendente, & affectam vitio litigii, verificandum est, ib. n. 225
 Ad verificandam qualitatem qua fundatur Executio contra tertium, citatio necessaria est, ib. n. 226
 Executor an excedat exequi sequestrarium, aut depositarium in quos res lite pendente deposita, fuit, ib. n. 227
 Executor an excedat exequendo fidejussorem de judicio facti in causa principali, ib. n. 228. remissivè.
 Executionem contra principalem an possit impedire fidejussor judicatum, solvi, ib. n. 229. remissivè.
 Solvens alicui de mandato judicis an sit legitimus contradictor Executionis, ib. n. 230. remissivè.
 Executoriales expeditæ contra uxorem pro debito ante matrimonium contracto, an dirigantur in virum super bonis postea in dotem datis, ib. n. 231
 Executoriales expeditæ contra procuratorem in rem suam, si solvendo non sit, an dirigantur in bonis principalis non citati, ib. n. 232
 Executoriales expeditæ, contra defunctum interdicta retinendæ, an possint exequi contra ejus hæredes, p. 586. n. 245
 Executorialium latorum in Salviano interdicto quando possit impediri executio, p. 587. n. 246. remissivè.
 Executoriales expeditæ contra debitorem, an exequi possint absque excessu in ejus condemnati debitorem non citatum, ib. n. 247. late discutitur.
 Executio adversus debitorem potest directè fieri adversus ejus debitorem pensionis indistinctè, p. 588. n. 255
 Executio in pecunia debitoris condemnati quæ sit apud argentarium seu depositarium, directo sit, ib. n. 256
 Executoriales & acta adversus prælatos & administratores, ut possint nocere Ecclesiis, & præbendis, debet in libello inseri norma administrationis legitimæ, ib. n. 259
 Executoriales expeditæ contra defunctum in interdicto retinendæ, an exequi possint contra hæredes si possident jure proprio, p. 589. n. 281
 Obtinens Executoriales non cogitur novum subire judicium contra novum successorem, p. 592. n. 377
 Executor sententiæ naturam & tenorem imitatur, pag. 599. n. 1
 Excedit executor se extendens ad aliam rem, seu quantitatem non expressam, ib. n. 12
 Excedit Executor se extendens ad aliam rem extra expressam, ib. n. 13
 Ab executeore excedente de re ad rem, vel de quantitate ad quantitatem, appellationi deferendum declaratur, ib. n. 14
 Excedit Executor exequendo in alia re quæ non fuerit judicata, ib. n. 16
 Executor an excedat si executoriales latas pro præbendato, ut in anteriori loco sedeat, illas exequatur in aliis præ eminentiis, pura osculo pacis, incensatione ante alios quibus preferri mandatur, p. 600. n. 69
 Excedit Executor, si sententiam qua quis est privatus &

& inhabilitatus ad beneficium, extendat ad pensionem etiam quæ loco beneficii habetur, p. 602. n. 49
 Executor non excedat si sententiam qua clericus declaratur commississe delictum dignum privatione beneficii, ipso jure exequatur in illius privatione, p. 604. n. 74
 Executor ad rei restitutionem vigore executorialium datur, an excedat eos exequendo in fructibus non expressis, nominatim in sententia, p. 605. n. 93
 Executor ad rei restitutionem datus excedit si præstet fructus non expressos in sententia, si aliis ex natura judicii & actionis præstari non debebantur, secus è converso, p. 113
 Executor executorialium quibus quis condemnatur rationem reddere administrationis, an excedat si facta calculatione exequatur reliquatum, p. 608. n. 140
 Executor ad reddendam rationem datus dicitur mixtus respectu calculationis & liquidationis, p. 609. n. 143
 Executor mixtus datus ad rationem reddendam tenetur ante executionem reliquatum & calculationem confirmare, ib. n. 144
 Merus executor an possit confirmare calculationem, ib. n. 146
 Executor ad reddendam rationem non potest esse merus cum detur ante liquidatam materiam, lib. n. 147
 Executor ad restitutionem bonorum confiscationem faciendam ei cui Princeps restituit an excedat, si exequatur tertios possessores in quos res fuere à fisco alienatæ, p. 611. n. 173
 Executor ad restitutionem bonorum confiscatorum per Principem factam, datus an excedat, si fructus etiam solvere cogat, ib. n. 174
 Executor ad rei restitutionem an excedat compellendo præstare æstimationem damni & deteriorationis, quæ in illa reperitur, si id omiserit in sententia, ib. n. 182
 Executor datus ad tradendum fundum non satisfacit dimidium tradens, p. 612. n. 195
 Executor non excedit compellendo ad æstimationem rei peremptæ, ad cujus restitutionem datus est, p. 613. n. 208
 Executor poterit compellere ad æstimationem partis peremptæ rei, sicut & totius, ib. n. 209
 Executor ad rei restitutionem datus non excedit, si compellat condemnatum, liquidatam æstimationem damni & deteriorationis rei præstare, ibidem numero 211
 Executor facti promissi in æstimatione aut interesse sit, p. 616. n. 6
 Executio est sequela primi judicii & ejusdem naturæ, p. 617. n. 14
 Executio est ejusdem naturæ cujus est prima causa, & ideo ab ista sicut non licet appellare ita nec à declaratione, & ejus liquidatione, ib. n. 16
 Executor liquidans rem quæ extra condemnationem sit, illius substantiam augens, noviter gravat & excedit, & à tali excessu licet appellare, p. 618. n. 33
 Executor ad restitutionem præbendæ cum fructibus liquidandis datus excedit, si taxet etiam distributiones quotidianas, ib. n. 37
 Executor ad restitutionem beneficii cum fructibus liquidandis datus, excedit, si liquidet etiam emolumenta, incerta, ut obligationes, & funeraria, &c. p. 619. n. 38
 Excedit Executor in liquidatione, si condemnationem in fructibus perceptis extendat ad eos qui percipi potuerunt, ib. n. 40
 Excedit Executor in liquidatione si lata sententia super fructibus à tempore litis contestationis, & liquidet à tempore occupationis, ib. n. 43
 Executor in liquidatione excedit, si condemnatum

simpliciter in expensis compellat & liquidet simul personales, ib. n. 51.
 In liquidatione excedit Executor si sub liquidatione expensarum liquidet etiam damna, p. 620. n. 52
 Excedit Executor quando liquidationem addiderit condemnationi, quia novam addit condemnationem, & à tali excessiva liquidatione licet appellare, ib. n. 56
 Executor antequam perveniat ad executionem facti, debet præmittere liquidationem, quæ pertinentiæ fructus, seu damna comprehendantur sub generalitate condemnationis, ib. n. 57
 Executio sententiæ factæ ante liquidationem pertinentiarum & similium est nulla ipso jure, ib. n. 59
 Exceditur modus inter Exequendum, si pars non citetur in eo quo debet adesse, p. 621. n. 63
 Executor ad rei restitutionem virtute rei judicate, simpliciter datus, an excedat si etiam exequatur in pertinentiis & connexis ipsi rei, p. 622. n. 87
 Executio sententiæ faciendæ in re debet fieri etiam in fructibus pendentibus ejus per quamdam consequentiam, cum sint inseparabiles ab ipsa re & possessione, p. 627. n. 153
 Excedit Executor si delatione aut conditione sententiæ pendente exequatur, p. 628. n. 4
 Executor datus cum termino limitato, eo transacto si exequatur amplius, excedit, ib. n. 6
 Executor cum termino limitato si aliquem intra illum excommunicet, eo transacto non absolvit, p. 628. n. 7
 Ab Executeore excedente de tempore ad tempus appellationi interpositæ si non deferat, vim facit, p. 628. n. 1
 Executor exequendo ante tempus datum condemnato ad solvendum excedit, ib. n. 2
 Executoris potestas regulatur à potestate superioris mandantis, p. 629. n. 12
 Executor non excedit si condemnatum ad rei & speciei restitutionem cum fructibus, exequatur condemnatum in fructibus decursis usque ad sententiam, sed etiam in decursis postea usque ad actualem restitutionem, ib. n. 13
 Exequendi potestate carens Executor, excedit in liquidatione fructuum tam decursorum usque ad sententiam, quam usque ad tempus taxationis, ib. n. 15
 Executor excedens fines mandati nihil agit, ibidem n. 16
 Executor tunc poterit taxata & solvere fructus & interesse decursos post sententiam, & usque ad ejus paritionem, p. 630. n. 31
 Executor non excedit attendens tempus prioris sententiæ specialiter expressum per ultimam confirmatæ, p. 631. n. 46
 Executor ad sequestrandos fructus majoratus vigore decreti in judicio tenetæ, an excedat sequestrando fructus non solum à die decreti, sed etiam à die mortis ultimi possessoris, p. 632. n. 52
 Executor merus excedit assignando terminum ad parendum, & ob ejus imparitionem excommunicando, p. 633. n. 58
 Executor merus est incapax jurisdictionis, ibidem num. 60
 Executor merus potest terminum deliberatorium præfigere, sed non ad effectum imponendi novam excommunicationem, ib. n. 61.
 Executor cui causa vel executio committitur cum termino brevi, & limitato, an excedat assignando parti terminum & dilationem regallam, à sua commissione abbreviato termino, aliis jure assignato simili causæ aut executioni, ib. n. 62
 Executor sententiæ potest illius facere declarationem interpretativam, p. 636. n. 12
 Executor mixtus respicit merum impetium, ibidem num. 16